

”مینی بچی۔ تمہیں یہی چنتا رہی کہ ہر کئی سیکو سکدام کا راستا بتائیں، سیکو پتا پری کہ یہی پرشوتہر بننی کا سنگم یگ ہے۔“

پرشن :- تم بچی آپس میں ایک دو کو کونسی مبارک دیتی ہو؟ منش مبارک کب دیتی ہے؟
اثر :- منش مبارک تب دیتی، جب کوئی جنمتا ہے، وجہی بنتا ہے یا شادی کرتا ہے یا کوئی بڑا دن ہوتا ہے۔ پرنتو وہ کوئی سچی مبارک نہیں۔ تم بچی ایک دو کو باپ کا بننی کی مبارک دیتی ہو۔ تم کہتی ہو کہ ہر کتنی خوشنصیب ہے، جو سب دُکون سین چوٹ سکدام میں جاتی ہے۔ تمہیں دل ہین دل میں خوشی ہوتی ہے۔

اومر شانتی ۔ بیحد کا باپ بٹن بیحد کی بچوں کو سمجھاتی ہے۔ اب پرشن اونٹا ہے، بیحد کا باپ کون؟ یہ تو جانتی ہو کہ سیکا باپ ایک ہے، جسکو پرمتا کھا جاتا ہے۔ لوک باپ کو پرمتا نہین کھا جاتا۔ پرمتا تو ایک ہین ہے، اُنکو سب بچی پوٹ گئی ہے۔ اس لیٹی پرمتا پرمتا جو دُک ہرتا، سَک کرتا ہے اُسی تم بچی جانتی ہو کہ باپ ہماری دُک کئی ہر رہی ہے قمر سک شانتی میں چلی جائیگی۔ سب تو سک میں نہین جائیگی۔ کچ سک میں، کچ شانتی میں چلی جائیگی۔ کوئی سٹیگ میں پارت بجاتی، کوئی تریتا میں، کوئی دواپر میں۔ تم سٹیگ میں رہتی ہو تو باقی سب مُکتی دام میں۔ اُنکو کھینگی ایشور کا گھر، مسلمان لوگ جب نماز پڑھتی ہے تو سب مل کر خدا تعالیٰ کی بندگی کرتی ہے۔ کس لیٹی؟ کیا بھشت کی لیٹی یا آلہ کی پاس جانی کی لیٹی۔ آلہ کی گھر کو بھشت نہین کھینگی۔ وہاں تو آتمائین شانتی میں رہتی ہے، شریر نہین رہتی۔ یہ جانتی ہونگی آلہ کی پاس شریر سین نہین پرنتو ہم آتمائین جائیگی۔ اب صرف آلہ کو یاد کرنی سین تو کوئی پوٹر نہین بن جائیگی۔ آلہ کو تو جانتی ہین نہین۔ اب یہ منشون کو کئی رائے دین کہ باپ سک شانتی کا ورثا دی رہی ہے۔ وشو میں شانتی کئی ہوتی ہے، وشو میں شانتی کب ٹی یہ اُنھوں کو کئی سمجھائیں۔ سروسبل بچی جو ہے نمبروار پرشارت اُنوسار اُنھوں کو یہ چنتن رہنا ہے۔ تم برہما مُک و نساو لی برہمٹون کو ہین باپ نین اپنا پرچہ دیتا ہے، ساری دنیا کی منش ماتر کی پارت کا پی پرچہ دیتا ہے۔ اب ہر منش ماتر کو باپ اُڑ رچنا کا پرچہ کئی دین؟ باپ سیکو کہتی ہے اپنی کو آتما سمجھ مجھی یاد کرو تو خدا کی گھر چلی جائیگی۔ گولدن ایج اُٹوا بھشت میں سب تو جائیگی نہین۔ وہاں تو ہوتا ہین ایک ڈرم ہے۔ باقی سب شانتی دام میں ہے، اِسپر کوئی ناراض ہونی کی بات ہین نہین۔ منش شانتی مانگتی ہے، وہ ملتی ہین ہے آلہ اُٹوا گاڈ فادر کی گھر میں۔ آتمائین سب آتی ہے شانتی دام سین، وہاں قمر تب جائیگی جب ناٹک پورا ہونگا۔ باپ آتی پی ہے پنت دنیا سین سیکو لی جانی کی لیٹی۔

آپی تم بچوں کی ہڈی میں ہے، ہر شانتی دام میں جاتی ہے قمر سکدام میں آئیگی۔ یہ

هٿ ڀر شوتر سنڱر ڀڳ. ڀر شوتر آرڻاٽ اُتر سين اُتر ڀُرش. جب تڪ آتما پوٽر نه بني، تب تڪ اُتر ڀُرش بن نهين سگهي. آب باپ تمکو ڪهتي هٿ مڃهي ياد ڪرو اوڙ سرشتي چڪر ڪو جانو اوڙ ساٿ ۾ دٿوي ڳڻ پي ڌارڻ ڪرو. اس سميه سڀي منشون ڪي ڪٽريڪتر ڀڳڙي هوئي هٿ. نئين دنيا ۾ تو ڪٽريڪتر بهت فرست ڪلاس هوئي هٿ. ڀارتواسي هين اونچ ڪٽريڪتر والي بنئي هٿ. اُن اونچ ڪٽريڪتر والون ڪو ڪم ڪٽريڪتر والي ماٿا ٿيڪتي هٿ. اُنڪي ڪٽريڪترس ورنن ڪرتي هٿ. يهه تر بچي هين سمجھتي هو. آب اوڙون ڪو سمجھائين ڪٿي؟ ڪوٺسي سهج ڀيڪتي رچين؟ يهه هٿ آتمائون ڪا تيسرا نيتر ڪولنا. بابا ڪي آتما ۾ ڳيان هٿ. منش ڪهتي هٿ ميري ۾ ڳيان هٿ. يهه ديهه ايمان هٿ، اِس ڀر تو اُتر ايمانِي بننا هٿ. سنڀاسي لوڳون ڪي پاس شاسترون ڪا ڳيان هٿ. باپ ڪا ڳيان تو جب باپ آڪر ديوِي. ڀيڪتي سين سمجھانا هٿ. وو لوگ ڪرشن ڪو ڀڳوان سمجھ ليتي هٿ. ڀڳوان ڪو ڄاڻتي هين نهين، رشي مُني آڌ ڪهتي ٿي هر نهين ڄاڻتي هٿ. سمجھتي هٿ منش، ڀڳوان هو نهين سگهتا. نراڪار ڀڳوان هين رچتا هٿ. ڀرنٽو وهه ڪٿي رچتا هٿ، اُنڪا نام، روپ، ديش، ڪال ڪيا هٿ؟ ڪهه ديتي نام روپ سين نيارا هٿ. اِٽني پي سمجھ نهين ڪ نام روپ سين نيارِي وستو هو ڪٿي سگهي. اِمپاسيبل هٿ. اُگر ڪهتي هٿ پٿر نڪر، ڪڇ مڇ سڀ ۾ هٿ تو وهه نام روپ هو جاتا هٿ. ڪب ڪيا، ڪب ڪيا ڪهتي رهتي هٿ. بچون ڪا دن رات بهت چننن چلنا چاهيئي ڪ منشون ڪو هر ڪٿي سمجھائين. يهه منش سين ديوتا بنِي ڪا ڀر شوتر سنڱر ڀڳ هٿ. منش ديوتائون ڪو نمن ڪرتي هٿ. منش، منش ڪو نمن نهين ڪرتا، منشون ڪو ڀڳوان، اُتوا ديوتائون ڪو نمن ڪرنا هوتا هٿ. مسلمان لوگ پي بندگي ڪرتي هٿ، آلاه ڪو ياد ڪرتي هٿ. تر ڄاڻتي هو وو لوگ آلاه ڪي پاس پهونچ تو نهين سگهيئي. مکيه بات هٿ آلاه ڪي پاس ڪٿي پهونچي؟ ڦر آلاه ڪٿي نئين سرشتي رچتي هٿ. يهه سڀ باتين ڪٿي سمجھائين، اِسڪي لئيي بچون ڪو ويچار ساگر منٿن ڪرنا پري، باپ ڪو تو ويچار ساگر منٿن نهين ڪرنا هٿ. باپ ويچار ساگر منٿن ڪرني ڪي ڀيڪتي بچون ڪو سڪلاتي هٿ. اِس سميه سڀ آٿرن ايجيڊ ۾ تموپرڌان هٿ. ضرور ڪوئي سميه گولڊن ايجيڊ پي هونگي. گولڊن ايجيڊ ڪو پيوٽر ڪها جاتا هٿ. پيوٽر ٿي اوڙ اِمپيوٽر ٿي. سوني ۾ ڪاڊ ڊالي جاتي هٿ نان. آتما پي پهلي پيوٽر ستوپرڌان هٿ ڦر اُن ڪاڊ پرتي هٿ. جب تموپرڌان بن جاتي هٿ تب باپ ڪو آنا هٿ، باپ هين آڪر ستوپرڌان سڪڌار بناتي هٿ. سڪڌار ۾ صرف ڀارتواسي هين هوئي هٿ. باقي سڀ شانتي ڌار ۾ جاتي هٿ. شانتي ڌار ۾ سڀ پيوٽر رهتي هٿ ڦر يهان آڪر آهستي آهستي اِمپيوٽر بنتي جاتي هٿ. هرايڪ منش ستو، رجو، تمو ضرور بنتي هٿ. آب اُنهن ڪو ڪٿي بتائين ڪ تر سڀ آلاه ڪي گهر پهونچ سگهي هو. ديهه ڪي سڀ سنهنڌ چور اپني ڪو آتما سمجھو. ڀڳوانو واچيه تو هٿ هين. ميري ڪو ياد ڪرني سين يهه جو پانچ پوٽ هٿ، وهه نڪل ڄاڻيئي. تر بچون ڪو دن رات يهه چننا رهنِي چاهيئي. باپ ڪو پي چننا هوئي تب تو خيال آيا ڪ ڄاڻون، ڄاڪر سڀڪو سڀي بنائون. ساٿ ۾ بچون ڪو پي مددگار بننا هٿ. اڪيلي باپ ڪيا ڪرينگي. تو يهه ويچار ساگر منٿن ڪرو. ڪيا اُنسا اُپايه نڪالين جو منش جهت سمجھ ڄاڻي ڪ يهه ڀر شوتر سنڱر ڀڳ هٿ. اِس سميه هين منش ڀر شوتر بن سگهي هٿ. پهلي اونچ هوئي هٿ ڦر نيچي گرتي هٿ. پهلي پهلي تو نهين گرينگي نان. آني سين هين تو تموپرڌان نهين هونگي. هر

چيز پھلي ستوپرڌان ڦر ستو، رجو، تمو هوتي هئ. بچي اِتنِي پر درشنيان آد ڪرتي هئ، ڦر پي منش ڪچ سمجھتي نهين هئ تو اؤر ڪيا اُپايه ڪرين؟ ڀن ڀن اُپايه تو ڪرني ڀرتي هئ نان. اُسڪي ليئي ٿاثير پي ملا هوئا هئ. ڦٽ سين تو ڪوئي سمپورڻ نهين بن سڪتي. چنڊر ما ٿورا ٿورا ڪرڪي آخر سمپورڻ بننا هئ. هر پي تموپرڌان بني هئ، ڦر ستوپرڌان بنني ۾ ٿاثير لڌا هئ. وه تو هئ جڙ ڦر يه هئ چئنن. تو هر ڪئسي سمجھائين. مسلمانن ڪي مؤلوي ڪو سمجھائي ڪ تهر يه نماز ڪيون پڙهتي هو، ڪسڪي ياد ۾ پڙهتي هو. يه ويچار ساگر منڻ ڪرنا هئ. بڙي دنون پر پريزيڊنٽ آد پي مسجد ۾ جاتي هئ. بڙون سين ملتي هئ. سڀ مسجدون ڪي ڦر ايڪ بڙي مسجد هوتي هئ وهان جاتي هئ ايد مبارڪ ديني. آب مبارڪ تو يه هئ جب هر سڀ ڏڪون سين چوٽ سڌام ۾ جائين، تب ڪها جائي مبارڪ هو. هر خوشخبري سُناتي هئ. ڪوئي ون ڪرتي هئ تو پي مبارڪ ديتي هئ. ڪوئي شادي ڪرتي هئ تو پي مبارڪ ديتي هئ. شل سڌيو سڪي رهو. آب تمڪو تو باپ نين سمجھايا هئ، هر ايڪ دو ڪو مبارڪ ڪئسي دين. اس سميه هر بيحد ڪي باپ سين مڪتي، جيون مڪتي ڪا ور ٿا لي رهي هئ. تمڪو تو مبارڪ مل سڪتي هئ. باپ سمجھاتي هئ، تمڪو مبارڪ هو. تهر 21 جنمون ڪي ليئي پدمپتي بن رهي هو. آب سڀ منش ڪئسي باپ سين ور ٿا لي، سڀڪو مبارڪ دي. تمڪو آبي پتا پرا هئ پرنٽو تمڪو لوگ مبارڪ نهين دي سڪتي. تمڪو جانتِي هين نهين. مبارڪ ديوي تو خد پي ضرور مبارڪ پاني ڪي لائق بني. تهر تو گپت هو نان. ايڪ دو ڪو مبارڪ دي سڪتي هو. مبارڪ هو، هر بيحد ڪي باپ ڪي بني هئ. تهر ڪتني خوشنميب هو، ڪوئي لاڙي ملتي هئ يا بچا جنمنا هئ تو ڪهتي هئ مبارڪ هو. بچي پاس هوتي هئ تو پي مبارڪ ديتي هئ. تمڪو دل هين دل ۾ خوشي هوتي هئ، آڀني ڪو مبارڪ ديتي هو، همڪو باپ ملا هئ، جس سين هر ور ٿا لي رهي هئ.

باپ سمجھاتي هئ تهر آتمائين جو ڏر گتي ڪو پاڻي هوئي هو وه آب سڌگتي ڪو پاتي هو. مبارڪ تو ايڪ سين هين سڀڪو ملتي هئ. پڇاڙي ۾ سڀڪو معلوم پرينڱا، جو اونچ تي اونچ بنينڱي اُنڪو نيچي والي ڪهينڱي مبارڪ هو. آپ سوريونسي ڪل ۾ مهاراجا مهاراڻي بنتي هو. نيچ ڪل والي مبارڪ اُنڪو دينڱي جو وجئ مالها ڪي داڻي بنتي هئ. جو پاس هونڱي اُنڪو مبارڪ ملينڱي، اُنڪي هين پوجا هوتي هئ. آتما ڪو پي مبارڪ هو، جو اونچ پد پاتي هئ. ڦر پڙتي مارگ ۾ اُنڪي هين پوجا هوتي هئ. منشون ڪو پتا نهين هئ ڪ ڪيون پوجا ڪرتي هئ. تو بچون ڪو يهي چنتا رهتي هئ ڪ ڪئسي سمجھائين؟ هر پوئر بني هئ، دوسرون ڪو ڪئسي پوئر بنائين؟ دنيا تو بهت بڙي هئ نان. ڪيا ڪيئا جاتي جو گهر گهر ۾ پينام پهونچي. پڙچي گراني سين سڀڪو تو ملتي نهين. يه تو ايڪ ايڪ ڪو هات ۾ پينام چاهيئي. ڪيونڪ اُنڪو بلڪل پتا نهين ڪ باپ ڪي پاس ڪئسي پهونچي. ڪه ديتي هئ سڀ راستي پرماتما سين ملني ڪي هئ. پرنٽو باپ ڪهتي هئ يه پڙتي، دان پڙچ تو جنم جنمانتر ڪرتي آئي هو پرنٽو راستا ملا ڪهان؟ ڪه ديتي يه سڀ اُنادي چلنا آيا هئ، پرنٽو ڪب سين شروع هوئا؟ اُنادي ڪا آرٿ نهين سمجھتي. تمهاري ۾ پي نمبروار پرشارٿ اَنوسار سمجھتي هئ. گيان ڪي پرابڌ 21 جنم، وه هئ سڪ، ڦر هئ دڪ. تهر بچون ڪو حساب سمجھايا جاتا هئ ڪس نين بهت پڙتي ڪي هئ؟ يه سڀي ريز ڪاري باتين ايڪ ايڪ ڪو تو نهين سمجھاءِ سڪتي. ڪيا ڪرين، ڪوئي اخبار ۾ ڊالي، ٿاثير تو لڳينڱا. سڀڪو

پيغام اِتنا جلدي تو مل نه سڪي. سڀ پرشارت ڪرني لڳ پري تو ڦر سور ۾ آجائي. يهه هو هين نهين سڪتا. اَبَ تهر پرشارت ڪرتي هو سور ۾ ڪي ليئي. اَبَ هماري جو ڌرم والي هئ، اُنڪو ڪئسي نڪالين؟ ڪئسي پتا پري، ڪوَن ڪوَن ٿر نسفر هوئي هئ؟ هندو ڌرم والي اصل ۾ ديوي ديوتا ڌرم ڪي هئ، يهه پي ڪوئي نهين ڄاڻتي. پڪي هندو هوئي تو اُپني آدي سناتن ديوي ديوتا ڌرم ڪو مانينگي. اِس سمي تو سڀ پنت هئ. ٻلائي هئ پنت پاون آئو. نراڪار ڪو هين ياد ڪرتي هئ ڪ همڪو آڪر پاون دنيا ۾ لي چلو. انهن نين اِتنا بڙا راجيه ڪئسي ليئا؟ ڀارت ۾ اِس سمي تو ڪوئي راجائي هين نهين، جِڪو جيت ڪر راجيه ليئا هو. وه ڪوئي لڙائي ڪر ڪي راجائي تو پاتي نهين. منش سين ديوتا ڪئسي بنيا جاتا، ڪوئي ڪو پتا نهين هئ. تمڪو پي اَبَ باپ سين پتا پرا هئ. اوڙون ڪو ڪئسي بتائين جو مُڪتي جيون مُڪتي ڪو پائي. پرشارت ڪراني والا چاهيئي نان. جو اُپني ڪو جان ڪر آلاه ڪو ياد ڪري. بولو تهر ايد ڪي مُبارڪ ڪسڪو ڪهتي هو! تهر آلاه ڪي پاس جا رهي هو، پڪا نشچيه هئ؟ جسڪي ليئي تمڪو اِتي خوشي رهتي هئ. يهه تو ورشون سين تهر ڪرتي آئي هو. ڪي خدا ڪي پاس ڄاڻينگي يا نهين؟ مونجهه پرينگي. بروبر هر جو پڙهتي ڪرتي هئ، ڪيا ڪرني ڪي ليئي. اونچ تي اونچ اِيڪ آلاه هين هئ. بولو آلاه ڪي بچي تهر پي آتما هو. آتما چاهتي هئ هر آلاه ڪي پاس ڄاڻين. يهه بتائو؟ تو بتاءِ نهين سڪينگي. آتما پهلي پوتر ٿي ڦر پنت بني هئ. اُپي اِنڪو بهشت تو نهين ڪهينگي. سڀ آتمائين پنت هئ، پاون ڪئسي بني جو آلاه ڪي گهر ڄائي. وهان وڪاري آتما هوتي نهين. وائيسليس هوني چاهيئي. آتما ڪوئي قت سين تو ستوپرڌان نهين بنتي. يهه سڀ ويچار ساگر منٿن ڪيئا جاتا هئ. بابا ڪا ويچار ساگر منٿن چلتا هئ تب تو سمجھاتي هئ نان. يُڪتيان نڪالني چاهيئي، ڪسڪو ڪئسي سمجھائين. اُچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ ڳڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

- (1) جئسي باپ ڪو خيال آيا ڪ مئن جاڪر بچون ڪو ڏڪون سين چڙائون، سُڪي بنائون، ائسي باپ دادا ڪا مددگار بننا هئ، گهر گهر ۾ پيغام پهونچاني ڪي يُڪتيان رچني هئ.
- (2) سرو ڪي مُبارڪين پراپت ڪرني ڪي ليئي وجئ مالها ڪا داڻا بنني ڪا پرشارت ڪرنا هئ. پوجيه بننا هئ.

وردان - نشچيه روپي پانو اُچل رڪني والي سدا نشچيه ٻڌي، نشچنت پو

سڀ سين بڙي بيماري هئ چنتا، چنتا والي جتنا هين پراپتي ڪي پيچي دؤڙتي هئ اُننا پراپتي آڱي دؤڙ لڳاتي هئ. اِس ليئي نشچيه ڪي پانو سدا اُچل رهي. سدا اِيڪ ٻل اِيڪ پروسا، يهه پانو اُچل هئ تو وجئ نشچت هئ. نشچت وجئي سدا هين نشچنت هئ. مايا نشچيه روپي پانو ڪو هلائي ڪي ليئي هين پِن پِن روپ سين آتي هئ ليڪن مايا هل ڄائي، آپڪا نشچيه روپي پانو نه هلي تو نشچنت رهن ڪا وردان مل ڄاڻينگا.

سلوگن - هرايڪ ڪي وڻيشتا ڪو ديڪتي ڄاو تو وڻيش آتما بن ڄاڻينگي.